

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 ft.
Negyed évre . . . 1 ft.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felszólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tízed 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petisorsát egyszerű hirdetésnél 20 kr., kétszerinél 15 kr., háromszorinál 10 kr. számítatik.

„NYELTTÉR”
minden sor 15 kr.

Rélyegdíj minden egyes beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen levelet nem fogadunk el.

Lesz tehát nem egy, hanem két vasút.

Nagy feszültséggel várta nemcsak Szentés és Csongrád városok, hanem a megyének a közügyek iránt érdeklődő minden lakosa a f. é. október 21-ére egybevitt megyei közgyűlést, a mikor Csongrád megye két legnépesebb városának létfeltételét és további boldogulását célzó vasutügy eldöntés alá kerül. Mindkét helybéli lap kapacitálni iparkodott a megye közönségét arra, mit várhatnak a legközelebb érdekelt városok polgárai akár a kunszentmártoni, akár a félegyházi vasutvonal létesítésétől s csak ismétlésekbe bocsátkozniuk, ha ezen már eléggé kimerített tárgyat – az egyik vagy másik vonal fény- és árnyoldalait újból eszetelni akarnók. Az a körülmény, hogy egy város, vagy plane egy megye polgárai nézetkülönbség miatt két külön álló táborra oszlanak, magában véve nem rejt még veszedelmet, sőt a polgárok önálló gondolkodás módjáról és a közügyek iránti meleg érdeklődéséről tanuskodik, s míg mindkét tábor nemes fegyverekkel küzd meggyőződésének érvényesítése céljából, addig az olyan verseny a lenemesebb és legüdvösebb. De midőn az egyik párt a másíkról minden rosszat képes föltenni, csak azért, mert más véleményen van; midőn valaki a közügyek elintézésében szerepvivésre hivatott, kisebb nagyobb érdemekkel bír s köztiszteltetben álló polgárokat a rosszkaratú gyanúsításon kívül a közönség előtt a legrosszabb színben mutatja be s azokat obscurantizmussal, magyarul tudatlansággal vádolja s ugyanaz a vádló saját szellemi parányiságát dobszóhoz hasonló lármaival iparkodik eltakarni: ily körülmények közt nemes versenyről nem lehet szó, hanem előbb-több az öklölgő aratja a diadalt.

Láttuk a versenyt, hallottuk mindkét tábor érveit, hogy egyik vagy másik párt egyes szószólói mikép okoskodtak, hogy argumentáltak, az egymás iránti tiszteletet mennyire respectálták: azt a t. közönség ítéltefere bizzuk. Ez alkalommal csak azt konstatáljuk, hogy Csongrád megye legutóbbi közgyűlésének eredménye a vasutügyben az: hogy nem egy, hanem két vasutat szavazott meg. Lám, hiábavaló volt félteni a vasutat, mert Csongrádnak is, Szentésnek is meglesz a maga vasutja, más szóval világosabban kifejezve a dolgot: Csongrád megye közgyűlése oly két határozatot hozott, melyek egymással teljesen ellentétben állanak.

Mit határozott el a megye?

Az osztrák vasutársaságnak Csongrádvárossal kötött szerződésére nézve a megyei közgyűlés azt a határozatot hozta, hogy: amennyiben az osztrák vasutársulat ajánlata Szentés várost is közelebről érdekli, a vasutársaság és Csongrádváros közt létrejött szerződés ügye Szentés város közönségével közöltetik azon felhívással, hogy erre vonatkozólag hozandó határozatát a megyei köztörvényhatósággal mielőbb közölje. S habár a megye közönsége örömmel vette tudomásul a szerződést, de mivel annak megkötése óta a törvényes határidő még nem telt el, a szerződés a Szentés város részéről majdan hozandó határozattal együtt fog véglegesen tárgyalatni. Amennyiben ugyszóval egyhangulag helyeseltetett Csongrád város eljárása s csak az a körülmény idézett elő véleménykülönbséget, hogy ez ügy Szentés városának is megfontolás végett adatik ki, úgy áll a dolog, hogy Csongrádváros vasutja semmiféle akadályba nem ütközik, tehát Csongrád város óhaja teljesül.

E határozathól kifolyólag önként következett volna, hogy Szentés városának a K.-sz.-márton-

nal kapcsolatos vasutvonal ügye ez alkalomból nem jöhét tárgyalás alá, amennyiben Csongrád megye közgyűlése a csongrádi vasut ügyét kapcsolatba hozta Szentés város érdekével s e várost mintegy új nyilatkozatra hívta fel. Ez azonban nem történt – e körülmény kikerülte a közgyűlés figyelmét s csakis így történhetett az, hogy e tárgynál a megyei közgyűlés a csongrádi vasutra vonatkozólag hozott határozatával teljesen ellentétes határozatot hozott, mert míg az előbbi határozattal Szentés város a vasutügyben új határozathozatalra s a vasutügy új tárgyalására van felhíva, addig a másik határozattal a megyei közgyűlés a kunszentmártoni vasutesatlakozást jóvá hagyta.

Nem terjeszkedünk bővebb fejtegetésére ez ügynek, amennyiben t. olvasóink a közgyűlés lefolyását részint mai, részint a jövő számunkban részletesebben olvashatják. Mint eddig, úgy most is hangsúlyozzuk, hogy Szentésnek vasutra van szüksége, s eltekintve attól, melyik pártnak sikerül a maga meggyőződését érvényre juttatni, szükségesnek tartjuk kijelenteni: hogy kiváló gondunk lesz annak kimutatására, melyik pártnak van vagy volt igaza, s más szóval: vajjon beteljesednek-e azon vérmes remények, a melyeket a létesítendő vasuti esatlakozás szószólói annyira hangoztanak és oly biztos kilátásba helyeznek. A jövő meg fogja mutatni, vajjon vagyont vagy új terhet szereztek-e Szentés városának.

Megyei közgyűlés.

A f. hó 21-én és következő napjain tartott megyei közgyűlés lefolyását annyiban közöljük, a mennyiben az az alispáni jelentésre és a vasutügyre vonatkozik, s mivel nem tartozunk azok közé, a kik az ellenvéleményeket sárral dobálják, sőt elismerjük, hogy mindkét párt részéről figyelemreméltó nyilatkozatok történtek, jövő számunkban néhány beszédet lehetőleg szóról-szóra reprodukálni szándékozunk.

Főispán ur ő méltósága a népes közgyűlést üdvözlésnek kijelentéssel azon kéressel nyitja meg, hogy a bizott. tag urak a tárgysorozatban levő ügyek fontosságához mért komolysággal vegyenek részt a tárgyalásban.

A tárgysorozati rendhez képest olvastattat az alispán féléves jelentése, melyben a Szlavik Károly halálában közelebről a megyei tisztikart, általában pedig a megye közönségét lelkiismeretes és buzgó hivatalnokának elvesztésében ért veszteségről megemlékezték, azon intézkedéseket terjeszti elő, melyek az üresedésbe került megyei alpenztárnoki állomás ideiglenes ellátása iránt szükségessé váltak: nevezetesen hogy Hódi Pál megyei I. alszámvevő az alpenztárnoki állomásra helyettesül kineveztetett és helyébe a számvevői teendő ellátására ideiglenesen Boriszlavszky Leó tiszt. alszámvevő alkalmaztatott. A közegészségügy terén észleltekre vonatkozólag az alispáni jelentés fájdalmas hangon emlékezik meg a megyének területére Budapestról behurcolt ázsiai koleráról, mely Dorosmán szedi áldozatait s ezenkívül ugy Horgos, mint Algyő községekben egy-egy halálozásnál jelentkezett. Elősorolja aztán a hatóság részéről ugy a központban mint a községekben tett intézkedéseket: nevezetesen a megyei közegészségügyi bizottság ugy a községek szakbizottságai járványbizottsággá alakultak, s a kolerá elleni óvintézkedéseket a helyi viszonyokhoz mért arányban hatáskörükben megtették; a lakosság életmódja iránt kitanítva lett; a fertőtlenítés a köz- és nyilvános épületekben elrendeltetett, a járványkórházak és azok berendezése, ápolókkal ellátása iránt gondoskodva lett. A mi a közíg. hatóságnak a kolerá elleni közvetlen intézkedéseit illeti, megemlíti a jelentés, hogy a bejelentett esetekben a járási orvos és a megyei főorvos a helyszínen teendő vizsgálat és tapasztalat szerzés iránt esetenként kiküldettek.

A népesedési mozgalmat illetőleg fejelel a jelentés, hogy a jelzett idő alatt összesen 2297 egyén született, 1653 meghalt, szaporodás 644. házasságra lépett 147 pár, öngyilkos lett 11 egyén, véletlen halállal kimúlt 7, vízbefúlt 9.

A védhímlőoltás a megye területén szabályszerű módon és időben teljesített. A házi állatok között kisebb mérvben a köröm-és szájfájás uralkodott, szórványosan pedig a szárnyas házi állatok közt a lépfene.

A közbiztonsági állapot nem mondható kielégítőnek; Szentésen és a tiszántúli járásban több büncselekmény, ezek közt legsűrűbben lopás követtetett el. A csendőrség létszámának esekélységénél fogva ma sem bizonyul elegendőnek, úgy hogy a közíg. bizottság indítva volt a csendőrség számának szaporítása iránt a helyigyminiszternél kérvényezni, azonban eredménytelenül, mert kérelme azonban indokból, hogy egyelőre a csendőrség szaporítása lehetetlen, elutasított. A közíg. bizottság ezenkívül a csendőrpáncsnoksághoz is fordult.

Tűzvész feltűnő számban volt. A tiszáninneni járásban 17, Szentésen 11, a tiszántúli járásban 3, Csongrádon 4, összesen 35. Egyéb elemi csapás nem fordult elő. Gazdasági viszonyok tekintetében fejelel a jelentés, hogy az idei termés a középszerűen alul maradt; a tavasziak fejlődése szárazság miatt visszamaradt, és ez okozta, hogy a termés a tavasziakban silány volt. A buza ára azonban nem remélt magaságra emelkedett, és e körülmény ellensúlyozta némileg a termes mostohaságát. A munkás viszonyokra vonatkozólag panaszunk nem lehet, munkásaink elegendő munkabér mellett állandó foglalkozást nyertek.

Népnevelési viszonyok: E téren előterjeszti a jelentés, hogy a Szentés városi VI. osztályú polg. fiúiskolába 162 fiú, a leányiskolába pedig 83 növendék iratkozott be. A külső tanyái iskolába jár 37 fiú és 48 leány, a város által fenntartott ipariiskolába 134 növendék; a hitfelekezeti iskolákban 1220 fiú és 1151 leány, összesen 2371; összesen tehát 2824 egyén részesül népiiskolai ismétlő oktatásban, illetőleg magassabb fokú oktatásban: az eredmény a tavalyihoz képest 129-cel jobb. A csongrádi valamint a tiszáninneni és tuli járásokra vonatkozólag pozitív adatokkal a jelentés nem szolgálhat, amennyiben a beiratkozások még folyamatban vannak; azonban az illető járási tisztviselők jelentései alapján a mult évihez képest kedvezőbb eredményt constatál.

A megyei közmunkaügy az újabb alkotott és kevés változtatással a m. kir. közm. és közlek. miniszter által jóváhagyott közmunka szabályrendelet értelmében fejlődésnek néz elébe; megemlítendő még itt, hogy a jelentés szerint Csongrád megye közönsége Rimanóci és Lázár kongóúti vállalkozóktól a készletükben lévő egy milliónyi kongóféglát igen előnyös áron megvásárolta, és annak egy részét törmeléként a komlejáróknál beépíti, a java téglá annak idején a kongóút javítására fordították. Ujjonozás tekintetében a jelentés a tavaszi közgyűlésen előadottakra reflektál, itt csak az utóállítottokról emlékezik meg s fejelel, hogy a tiszáninneni járásból 13, Csongrádról és a tiszántúli járásból 9–9, Szentésről pedig 7 egyén vált be. Az adózási viszonyok a megye területén kedvezőnek mondhatók. Példa igazolja, a jelentésben felöltet időről esedékessé vált 557,848 ft 86 krból befolyt 436,211 ft 33 kr., hátralékban marad csak 121,637 ft 53 kr., mely eredmény a mai szűk pénzügyi állapotban kedvezőnek jelezhető, és mondható, hogy megyénk a legpontosabban fizető törvényhatóságok közé tartozik.

A fentebbiekben regisztrált alispáni jelentés ellen a megyei törvényhatósági közgyűlés észrevételt nem tévén, ez valamint a közíg. bizottság féléves jelentése tudomásul vétetett.

Ezután következett a közgyűlés legfontosabb ügye, mely által mind Csongrád megye, mind ennek két legnépesebb városa, Szentés és Csongrád első sorban érdekelve vannak, t. i. a vasutügy. Ugyanis az osztrák államvasut főigazgatójának nyilatkozata Csongrádtól a földi révíg kiépítendő vicinális vasutra nézve, továbbá Csongrád város közönségének az osztrák állami vasutársulattal Félegyházától Csongrádig vezetendő vicin. vasutvonal kiépítése tárgyában kötött szerződése képezte a tanácskozási tárgyat. Hogy miben áll egyrészt az osztrák államvasutársaság ajánlata, másrészt mily feltételek mellett kötöttetett e társaság és Csongrád város közt a Félegyházától Csongrádig, esetleg a földi révíg tervezett vasut szerződés, azt a t. olvasók már mult számunkból tudják, tehát ez ügyben ismétlésekbe bocsátkozni nem akarunk. Ez ügyben az állandó választmány a következő határozati javaslatot terjesztette a közgyűlés elé: A midőn Csongrád megye közönsége örvendetes tudomásul veszi azt, hogy Csongrád város az osztrák államvasutársaság ajánlata folytán vasuti összeköttetést nyer, még pedig olyant, mely e várost részint a fővárossal és Szegeddel, másrészt Szentéssel mint a

megye székhelyével szorosabb kapcsolatba hozni hivatalosan; továbbá a megyében e vasut Szentest városra is közelebről érdekli, addig is, míg Csongrád város a szerződése jogérvényre emelkedhetnék, felhívják Szentest városra, hogy e tényt komoly megfontolás tárgyává tegye s mint közelebről érdekelt fél e tekintetben nyilatkozzék. Tárgyalás alá kerülve ez ügy, Fekete Márton, Stammer Sándor, Kiss Zsigmond és többen a legmelegebben pártolták ezt az ügyet. De miután Szentest városának egészen más kombinációja van, Fekete Márton és Kiss Zsigmond képviselők azt indítványozták, hogy az állandó választmány javaslatától eltérőleg Csongrád város szerződése hagyassék jóvá, Csongrád megye ne csak erkölcsi, hanem anyagi támogatásban is részesítse Csongrád várost e vasut létesítésénél, de Szentest város, mely a k.-szt.-mártoni vonal kiépítésére nézve már kész határozatot birtokolt, ne hátráltassék az által, hogy ezen új vasuti kombinációra nézve új nyilatkozatra hivatnék fel. Azonban Csongrád városának az osztrák vasutársulattal kötött szerződése — miután annak megkötése óta a törvény szerint előírt 15 nap még nem telt el — az alispán kijelentése folytán jóváhagyható nem lévén, ugyancsak Fekete Márton indítványozta, hogy ez esetben az állandó választmány határozata mellőztessék, és Csongrád város utasítsassék ezen szerződésnek akkori újból bejesztésére, a mikor az a törvényes idő elteltével jogerőre emelkedik. A főispán szavazást rendelvén el ez ügyben 75 képviselő az állandó választmánynak fentidézett határozata mellett, 55 pedig ellene szavazott s így az állandó választmány határozata, mely szerint a Csongrád városi vasutügy Szentest városának is kiadatik s e város ez ügyre nézve is határozathozatalra felhívatik, 20 szavazattöbbséggel elfogadtatott.

Következett Szentest városára nézve annyira fontos szentes k.-szt.-mártoni vasut vonal ügye. Felolvasott az első sorban Szentest város ez ügyben hozott határozata a polgármesteri előterjesztéssel kapcsolatban; azután olvastatott Kristó N. István és társai által Szentest város ezen határozata ellen beadott felelőzése, valamint Szentest város polgármesterének erre vonatkozó észrevételező felterjesztése, melynek eleje tulajdonképen semmi összefüggésben nem volt a felelőzési ügyvel s a vasutügyet ismételve tárgyalja, s csak a felterjesztés végén van a felelőzési ügyre vonatkozó észrevételezés. Ez az egész ügy, ugy Szentest város határozata mint az ellene beadott felelőzés az állandó megyei választmány által tárgyalattván, ez a következő határozatot hozta ez ügyben: Amár az állandó választmány örvendetes tudomásul veszi Szentest város határozatát, de tekintve egyrészt ezentúl ezen ügy fontosságát nemcsak Szentest város, hanem egész Csongrád megye culturalis fejlődésére s azon tetemes áldozatra, melylyel egy vasut létesítése jár; tekintve továbbá azon fontos körülményt, hogy az osztrák államvasutársaság épen most szerződésre lépett Csongrád várossal egy Főlegyházától Csongrádig, esetleg a büdi révig tervezett vicinális vasutvonal létesítése iránt, mely utóbbi esetben Szentest város kiválóan érdekelve van s mely vonal esetleg, midőn ugyanazon előnyökkel bírhat, de kevesebb áldozatot kíván, állandó választmány ez alkalommal nem óhajtja a k.-szt.-mártoni csatlakozást tárgyalni, hanem az osztrák vasutársaság új vasuti vonal tervezetét Szentest városához oly meghagyással teszi át, hogy Szentest város ez új kombinációt is vagyis az osztrák vasutársaság ajánlatát tárgyalás alá vegye és újból hozandó határozatát a f. évi december hónap tartandó megyei rendkívüli közgyűléshez terjeszse be.

Első felszólaló ez ügyben Soós Pál megyei ügyész volt. Szóla nem mérlegelte a szentesi határozat által tervezett szentes-k.-szt.-mártoni és az osztrák vasut-

társaság által felajánlott Csongrád bőldirévi vonal közti különbséget, hanem csak a felelőzésben felhozott érvek megfontolására szorított. Nevezetesen, hogy, habár a kinyomatott bizottsági javaslat későbbben osztatott ki, arra a törvény nem is kötelezi a hatóságot; tagadja, mintha 10 óra után kezdődött volna a közgyűlés, s ha a képviselők egy része még határozathozatal előtt távozott, arról senki sem tehet; végre hogy vasárnapi épen legalkalmasabb nap volt közgyűlés tartására, amennyiben olyankor a mezei munka szünetel s így módjában állott a nagyobb részt gazdálkodókból álló képviselőknek munkájuk elhanyagolása nélkül a közgyűlésen megjelenni. Ő tehát nem veszi s a közgyűlés által sem óhajtja figyelembe vételét a felelőzésben felhozott kifogásokat, a szentesi vasutügyet teljesen megértnék látja arra, hogy végre valahára létesíttessék s kéri az állandó választmány határozatának mellőzésével Szentest város határozatának jóváhagyását.

Sarkadi N. Mihály, Szentest város polgármestere, beszédében egyrésztől reflektál azon felelőzésre, mely Kristó N. István és társai által a Szentest város közgyűlése által elhatározott szentes-k.-szt.-mártoni vasutvonal ügyében adatott be s az előtte szóltól Soós Pál megyei ügyész által felhozottakat reprodukálja, másrésztől emlékeztet a közgyűlésnek azt a figyelemre méltó körülményt, mely szerint Csongrád megye a Szentest város által már egy ízben hozott s a k.-szt.-mártoni csatlakozásra vonatkozó határozatot annyival is inkább helybenhagyta, mivel maga a kormány ezen irányú csatlakozásra hívta fel Szentest város közönségét s ez esetben államsegélyt is kilátásba helyezett, mely államsegélyt a kormány 100,000 ft hozzájárulásával meg is adott. Szóla attól tart, hogy ha Szentest város vasutügye a mostani stadiumában ismét bárminemű elnapolást szenved, vagy ha Szentest város új kombináció fölött tanácskozik, nemcsak hogy bizonytalan, talán hosszabb időre odázthatik el a vasut, hanem a kormány is meg találja vonni a már biztosított állami segélyt s annyival is inkább kéri az állandó választmánynak ez ügyre vonatkozólag hozott határozatát mellőzni és Szentest városnak a kunszentmártoni csatlakozásra vonatkozó határozatát jóváhagyani, mert az osztrák vasutársaság által proponált vasuti csatlakozás által Szentest város nem éri el a kitűzött célt, továbbá e társulat évek óta tartó hitegetésében bizni épen nem lehet.

Fekete Márton képviselő szépen átgondolt beszédben s logikus eszmemenetben ugyanazon értelemben szól. Rövid visszajáratást vet a vasut létesítésében Szentest várost érintő mozzanatokra s kiemeli azon körülményt, hogy az osztrák vasutársaság mindannyiszor előtérbe lépett, a hányszor Szentest város egyik vagy másik irányban kész tervezettel bírt. Sőt Szentest város egy ízben meg is kötötte volt a szerződést ezen társulattal s igen olcsón juthatott volna vasúthoz, ha a kormány magasabb állami érdekekből a Tiszán tervezett vasuti hid építését meg nem tiltotta volna. E vasuti tervtől Szentest város elvesz, kénytelen volt épen a kormány utasítása és biztatása folytán ismét a régi tervet elővenni s az időközben fölépült k.-szt.-mártoni vonalhoz való csatlakozást mint egyedüli mentő eszközt újból tárgyalási alapul felvenni, mely terv épen most a tanácskozás tárgyát képezi. De ismét előlép az osztrák vasutársaság s oly ajánlattal áll elő, mely látszólag kedvezőbb a k.-szt.-mártoni vonalnál, de komolyabb megfontolás után szerinte ez utóbbi vonal nagyobb jövőt biztosít Szentest városának, mert habár egyelőre Szentest város ezen vonal végpontja, de ezen szárnyvonalnak előbb-utóbb folytatása lesz Vásárhely felé s összeköt nemcsak három tősgyökeres magyar alföldi várost egymással, s ezeket fontos vasuti fővonalakkal, hanem a megye tisztántali községeit is a megye székhelyével

szorosabb kapcsolatba hozza. Továbbá megvan arról győződve, hogy Szentest város ezen vonal által egy biztos vagyon birtokába jut, (?) míg ellenben a főlegyházi csatlakozással a közlekedés a háromszoros vámtól tetemesen megrövidített. Fontosnak tartja szóla a megszavazott k.-szt.-mártoni vonalat vízvédelmi szempontból is s ezen valamint az előbb említett okoknál fogva Szentest város határozatának jóváhagyását ajánlja.

Ezen szóbeli hévvel elmondott és kedvező hatást keltett beszéd után ifjú Bartha János szólalt fel s hasonlóképen hangsúlyozta, hogy a k.-szt.-mártoni vonalban nagyobb garanciát lát. Kiemeli, hogy Szentest város komoly megfontolás után hozta a jóváhagyásra váró határozatot s ő az állandó választmány javaslatát úgy tekinti, mintha a megye bizonyos gyámjogot akarna gyakorolni Szentest fölött, mely előbb-utóbb önkormányzati jogot is szerezhet magának. Szintén Szentest város határozatának jóváhagyását ajánlja.

Kristó N. István reflektálva az előbbi szóla szavaira helyesnek s törvényesnek találja, hogy a megye egyes községek fölött örökös mintegy gyámhatalmat gyakorol s ily fontos érdeket képez a vasutügy is. Szóla nem érti, hogy a k.-szt.-mártoni csatlakozás pártolói mily alapon vehetik oly biztosra a még papírosan lévő vonal nagy jóvedelmezőségét s az ellenkező állapotnak vagyis a bekövetkező veszteségnek híret sem akadják hallani; ellenben kerekén tagadják a főlegyházi csatlakozás előnyeit, holott azt kétségbevonni nem lehet, hogy ezen vonal kiépítése mellett Szentest város nemcsak hogy nem veszítene semmit, mert semmiféle garanciát nem kíván a vasut jóvedelmezőségéért az osztrák vasutársaság, hanem a Szentest által építendő tisztai hid ép oly biztos jóvedelmi forrást képezne Szentestnek mint a kougout a megyének. Főlemlíti Szentest város azon régi óhaját, mely szerint szükségét látja egy összekötő hídnek s midőn az alkalom nemcsak egy híd, hanem azzal kapcsolatos vasut építésére kínálkozik, a kunszentmártoni csatlakozás szószólói oly költséges vonal mellett harcolnak, melynek jóvedelme is, de valószínűbb vesztesége is lehet, ez utóbbi eshetőség pedig nemcsak hogy ki van zárva az osztrák vasutársaság ajánlatánál, hanem az ellenkező, t. i. a hid jóvedelme biztosítva van. Ezzel csak is nyerhet Szentest városa, a másikkal pedig veszteségre is kell számítani. Ezek alapján az állandó választmány javaslatát pártolja.

Stammer Sándor alispán figyelembe véve egyrészt azon terheket, melyeket Szentest város már eddig is magára vett s melyek elől a további kulturális célok elérhetése végett jövőre sem térhet ki, másrészt a Szentest város által megszavazott kunszentmártoni csatlakozás költséges voltát, annál inkább emel szót a főlegyházi csatlakozás mellett, mert e szárnyvonal kiépítése által nemcsak tökéletesebben látja elérve azt a célt, hogy Szentest város vasuti összeköttetésbe lépjen, hanem ebben azon biztosítékot is látja, hogy Szentest ez esetben semmit sem kockáztat, sőt az összekötő hid felépítése által magának új és biztos jóvedelmi forrást szerez. A midőn Szentest város ily pozitív adattal áll szemben, szóla nem érti, hogyan számíthatnak a Szentest város által megszavazott vasuti vonal pártolói oly biztos jóvedelemre, midőn e részbeni állításuk csupa feltévevény alapszik; mert habár nincs kizárva a kunszentmártoni csatlakozásnál a jóvedelmezőség, de ép úgy számba veendő az ellenkező eset is, vagyis hogy Szentestnek nem fogja magát kifizetni e vonal, sőt rá is fizethet, s épen ez a körülmény indítja szóla a másik vonal pártolására, mely Szentest városára épen semmi riszóval nem jár, sőt biztos jóvedelme helyez kilátásba. Tekintve a polgárság eddigi súlyos megterhelését, mely az árvízvédelem folytán nem igen fog csökkenni s mely oknál fogva e vidék, tehát Szentest város birtokosságát

„SZENTES ÉS VIDÉKE” TÁRCÁJA.

VÉGZETEK.

(Folytatás.)

„És senki sincs az irodában, a kihez fordulnék? Egy amerikai sincs ott?”

„Como no”, mondá a szolgál, „hay — hay — americano”, s ezzel egy földszinten lévő ajtóra mutatott, melyen György egy kis táblát látott ezen felirattal „office.” Ott bizonyosan volt egy amerikai titkár, és ha nem várhatott is segélyt tőle, mégis képes lehetett neki felvilágosítást adni a kövekről. Nem is gondolkodott sokáig, mert a chilei emberrel ugy sem lehetett semmire, az ajtóhoz lépett, kopogtatott és egy hangosan kimondott „walk in” után belépett.

Egy fiatal ember állt az íróasztalnál és midőn György a szobába lépett, az illető föl sem nézett, hanem tovább dolgozott, míg a levelet be nem fejezte. Most föltekintett s meglepetéssel látva maga előtt mondá:

„Mit kíván, barátom?”

„Csak egy kéresem volna”, viszonzá György, „mivel tulajdonképeni kéresemet magának a követnek kell előadni. Szabad-e kéreznem hogy hiják a követet s mely államtól való? A chilei szolgálval oda kün nem tudtam boldogulni.”

A fiatal titkár, ki az előtt csak felületes tekintet vetett rá, most félig hozzá fordult s fűrkészve szemlélte előbb arcát, aztán öltözetét. Ugy látszott, mintha nem is hallotta volna a kérdést, mert nem válaszolt rá — végre fölállott s György elé lépve sokkal udvariasabban, mint az előtt, kérdezé:

„Szabad kéresem nevét?”

György ilyen kérdésre nem igen volt elkészülve egy darabig habozott a felelettel; de itt, midőn a kö-

vettől segélyt várt, csak nem adhatott magának álnevet s végre mondá:

„Nevem Halay.”

„Talán csak nem Halay György New-Yorkból?” kiáltá föl a titkár bámulva.

„De igen is, Halay György vagyok — hát ön?”

„Hát nem ismeri, György? Én Burton Richard vagyok Charlestonból. Elfelejtéd-e már New — Orleant?”

„Egek!” kiáltá György kezét oda nyujtva s a nyujtott szívélyesen megszorítva. „Igazán, nem ismertetek meg?”

„Én pedig téged azonnal, mihielyt szemembe néztem, De hogy nézsz ki? honnan jössz? Talán beteg voltál? Egy csepp vér sincs arcodban.”

„Beteg? Nem én”, mondá György szájalmas mosollyal — „én honnan jövök? — Az hosszú történet, melyet majd máskor beszéllek el. Most csak erre a kérdésre felelj: Voltál-e legutóbb New-Yorkban?”

„New-Yorkban? Nem”, mondá a fiatal ember — „azóta sem voltam ott, hogy legutóbb találkozunk, és New-Orleansba együtt utaztunk.”

„Akkor a követ sem oda való?”

„De oda; én magam azonban Szt. Tamásba voltam beosztva s onnan kaptam utasítást, hogy az ide való követéshez csatlakozzam. Így Szt. Tamásról azonnal egyenesen Aspidallon át jöttem ide, Három éve nem láttam az Egyesült-Államokat. Itt te mióta vagy távol hazidtól?”

„Körülbelül hat hónapja lehet és — kissé csodálatos módon — de arról később. Hogy hívják az idevaló követet? Ismerem-e?”

„Mindenesetre — legalább New-Yorkba való s Hewesnek hívják —”

„Hewesnek? Ismertem egy Hewes Alfred nevű ügyvédet New-Yorkban.”

„Ugyanaz.”

„Csakugyan?” mondá lassan György fejét csóválva; „az igazán csodálatos találkozás. Azonban még nem rég óta lehet Valparaisóban.

„Nyolc nap mulva öt hónapja lesz, hogy ide érkezünk. Panamában találkoztam vele. Nem régen ezelőtt New-Yorkban megücsült s a Chilebe való utazása ugyszólvá nászutja volt.”

„Tehát nős?”

„Az, még pedig gyönyörű szép kis felesége van — de eszermind egy kis ördög az illető egy személyben. Az egész ház retteg tőle.”

„Hát lánál féltek tőle?” kérdé mosolyogva György.

„Van is okunk rá.” kiáltá fel Burton, „mert azt teszi, a mit akar, s néha majd felfordítja a házat.”

„Fiatal-e még?”

„Legfeljebb tizennyolc éves.”

„És csinos-e?”

„Csókolni való — különben hallhatod odafönn. Ismét szegény társalkodónéját kinozza. Azt a szegény gyermeket igazán sajnálom. Ugy bánik vele mint valami rabszolgánóval.

Burton kissé kinyitotta az ajtót s György a felső emelet felől sikkító női hangot hall, melyre egy másik, de sokkal szelídebb hang válaszolt — de a hölgy még dühösebb lett s erre ugy hallatszott, mintha valami néhez tárgy esett volna le a folyosón, mire csendes jajgatás hallatszott.

Burton önkéntelenül oly mozdulatot tett, mintha ki akart volna ugrani, de ugyanazon pillanatban mérskelte magát, betette az ajtót s közönyösen mondá: „Soha se avatkozzék az ember családi ügyekbe, főképen akkor ne, midőn valaki diplomatata — és ha az által Hewesné ő nagyságot ellenségévé lenne az embernek. Óvatos leszek, mert itt Valparaisóban igen jól érzem magamat, és ha ő nagyságával összetűznék, biztos vagyok benne, hogy legkésőbb három hónap mulva más-hová tennének át.”

„Hewes ur talán papucskormány alatt van?”

„Teljesen”, mondá nevetve Burton.

(Folyt. köv.)

is nagyobb adózási terhet visel mint hazánk bármely vidékének polgársága, úgy is mint birtokos azon vasúti vonal mellett szól, amely a lakosságot új teherrel nem fenyegeti s ez oknál fogva az állandó választmány javaslatát pártolja.

Szóltak még Balogh János árvászeki elnök, Kiss Zsigmond, Sima Ferenc és több városi képviselő a Szentos város által hozott határozat jóváhagyása mellett ugyanazon érveket hozván fel, melyek az előbbi képviselők által hangoztatva lettek, midőn végre elnöklő főispán — az idő már d. u. 3 óra felé járt — szavazásra bocsátotta az ügyet. Az állandó választmány határozata mellett 46, a Szentos város által megszavazott szentes-k.-sz.-mártoni vasutasatlakozás jóváhagyása mellett 57 képviselő szavazott s így ez utóbbi határozat 11 szótöbbséggel elfogadtatván jóváhagyatott és a bel- és közmunka-közlekedési miniszteriumhoz pártolójak felterjesztetni határozatott.

Másnap folytatván a közgyűlés következett a megyei alpénztárnoki állás betöltése. Az előbbi napon megalkult candidáló bizottság, — melybe a közgyűlés Kiss Zsigmond, Fekete Márton és Farkas Geórgy képviselőket választott, a főispán pedig Sima Ferenc, báró Maasburg Sándor és Halus József képviselőket nevezett ki, — a folyamodók közül következőket kandidálta: első helyre Horváth Jenőt, aztán sorban Vecseri Imrét, legifj. Sarkadi N. Mihályt, és Gulyás Jánost. Sulc Károly és Pirocska István folyamodók, továbbá a már kijelölt legifj. Sarkadi N. Mihály a számvéveségi hivatalnokok némelyikével rokonsági viszonyban lévén a törvény értelmében nem voltak megválaszthatók, s így csak Horváth Jenőre, Vecseri Imrere és Gulyás Jánosra lehetett szavazni. A beadott 81 szavazat közül Vecseri Imre 58, Horváth Jenő 23 szavazatot kapott s így Vecseri Imre nyilvánosan megválasztott megyei pénztár ellenőrnek nyilvánítottatott s ugyanakkor a hivatalos esküt is tette le.

A közgyűlés további lefolyását a fontosabb ügyekre vonatkozólag, valamint a vasúti ügyben mondott kiválóbb beszédekert lapunk jövő számában közöljük.

Világfolyása.

Bulgária állapota. Egész Európa figyelme Bulgáriára van irányozva s akár homán származnék valami távirat, az többnyire Bulgária állapotára vonatkozik. Ez időben a viszonyok Bulgáriában mindinkább bonyolódnak. Törökország rendkívüli követe Kaulbars törekvéseit támogatja, ki éppen Gadban effendi ott léte miatt tért vissza Szófiába, a bolgár regenség pedig erőlyesen megfékezni s így a helyzet folyton feszültebb lesz s teljesen megérleli az orosz okkupáció eszméjét. Az orosz-török diplomácia együtt-működéséből azt lehet következtetni, hogy együttes katonai akció van kilátásba véve. Nem hiába jelenti a párisi táviratok, hogy Kelet Ruméliában a regenség elfogadta az orosz párt vezetőit. Ezzel azt akarják mondani, hogy ott is baj van s azt az országot is okkupálni kell. Valóban, úgy látszik, hogy a pétervári és konstantinápolyi udvarok közt olyan irányu megegyezés létesült, mely szerint Törökország Kelet Ruméliát, Oroszország pedig Bulgáriát fogja okkupálni. Ilyen értelemben nyilatkoznak az orosz lapok is, melyek szerint a bolgár válságnak tisztán lokális jellege van s mint az összes kabinetek elismerik, csupán Oroszországot érdeklí. Ez azt jelenti, hogy Oroszország akarja az okkupációt s hogy a nagyhatalmaknak nincs többé ellene kifogásuk. Hogy Oroszország mit remél az okkupációtól, azt nem kell magyarázni. De hogy Törökország mi jót vár Kelet Ruméliában megszállásától, azt bajos megmondani. Állandóan nem lesz többé soha az övé ez a tartomány. Csapatait majd kiverik onnan az oroszok, mihelyt érdekeik szempontjából szükségesnek tartják. Egy párisi távirat szerint Oroszország körjegyzékben tudatta az összes hatalmakkal, hogy az esetre, ha a nagy szobranye újból Sándor fejedelmet választaná meg, nyomban bevonul Bulgáriába. Dacára Oroszország követelésének, hogy helyezték szabadlábba az államcsiny után elfogott bolgár tiszteket, mégis szigorú fogságban őrzik őket folyton s november elején már egy e célból összeüzlő haditörvényszék elé fogják állítani Szófiában. Összesen 84 tiszte fog mint vádlott a haditörvényszék elé állíttatni.

Oroszország. A Petersb. Zeit. Kaulbars tábornoktól egy okt. 14-éről keltezett magánlevelet kapott, melyben a tábornok ezt írja: A helyzet rám és Bulgáriára nézve nehéz, sőt veszélyes. A regenssek nyilván oly egyenetlen küzdelembe fogtak, melyből fejük veszélyeztetése nélkül alig fognak kibontakozni. S ebben rejlik makacsaságuk oka. A mi engem illet, én erős maradok. Az akadályok csak megacélozzák erőmet. — A levél így végződik: Az nevet legedesebben, a ki utójjára nevet. Gurko, varsói főlkormányzó, a cártól sajátkezűleg írott levelet kapott, melyben őt egy rendkívüli megbízott állásának elfoglalására szólítja fel Bulgáriában. Gurko azt válaszolta, hogy

ez ajánlatot a bizalom megtisztelő jeleként tekinti, de azt bátorodik megjegyezni, hogy Bulgáriában csak oly akció vezethet sikerre, melyet megfelelő katonai hatalom segílyez. Gurko erre egy jelbetűs táviratot kapott a cártól, melynek következtében Varsóból nyomban Pétervárra utazott.

Franciaország. A Journal des Debats-nak jelentik Bécsből: Az osztrák magyar monarchia, Német és Oroszország, úgy látszik, megállapodtak abban, hogy Oroszország nem okkupál, viszont Ausztria-Magyarország és Németország sem a regensséget, sem pedig a fejedelmválasztást Oroszország beleegyezése nélkül nem fogják elismerni. Azonkívül őt illeti a jelöltek közti választásra vonatkozólag a kezdeményezés joga, A Matinek viszont Ruszcsukból a következőket jelentik: A megállapodás lényegében odairányul, hogy az okkupáció csak két-három pontra, mint Várna, Ruszcsuk és Burgaszra szorítkozzék. Kaulbars tábornok meg van róla győződve, hogy a három nagyhatalom orosz részről adandó grancia fejében nem ellenezné az okkupációt.

HIREK.

— **Hymen.** Városunk egyik előkelő családjánál, özv. Jurenák Edéné urnó házában, f. hó 17-én azaz mult vasárnap örvendetes családi esemény, keletös eljegyzés ment végbe, a mikor is Koller Andor jásznagyknuszolnok-megyei árvászeki úrnok és földbirtokos Örszike, Endre Antal kir. mérnök pedig Vilma kisasszonyt jegyezte el magának. Városunknak e két szende és mivel hajdanának, de egyszer-smind szépeink kiválóbbjainak addig is, míg az egyház áldása rájuk száll, nemkülönb választottjaiknak az általuk megérdemelt igazi boldogságot őszintén kívánjuk.

— **Esküvő.** Weinman József budapesti lakos f. hó 31-én a budapesti izr. templomban tartja egybekelését Weinberger Armin szentesi polgár kedves és csinos Teréz nevű leányával. Zavaratlan boldogság legyen osztályrészlük.

— **Eljegyzés.** Fischer Albert helybeli polgár f. hó 21-én jegyet váltott Bleier Ignác Terka nevű kedves és csinos leányával. Boldogság kísérje a fiatal párt életéj pályáját.

— **Meghívás.** A szentesi kaszinó-egylet f. hó 31-én délután 5 órakor közgyűlést tart, melyre a t. tagok azon értesítés mellett hivatnak meg, miszerint tekintet nélkül a megjelenők számára a megjelenők határozni fognak. Az elnökség.

— **Bál-elhalasztás.** A f. hó 23-ára kitűzött jótékony célú táncmulatság a környékben uralkodó kolera-járvány miatt hatóságilag betiltatott, emélfogva későbbre halasztatott.

— **A farkas-féle gyógyszerár jogosítvány ügye.** melynek elnyerésére pályázat volt hirdelve, új stadiumba lépett, amennyiben — mint értesültünk — indokolt okoknál fogva elhalasztatott: a közönség különben ezzel éppen semmit sem veszít, amennyiben eddig is teljesen megbízható kezelés alatt van a gyógytár.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában tévesen volt közölve, hogy Csongrád város mindaddig, míg az osztrák vasúttársaság által építendő vasut Csongrádon túl nem folytatattik, évenként 200 frtot fizet, a menyében nem 200, hanem 2000 frtban van megállapítva ezen összeg, mit ezenel helyreigazítunk.

— **Vecseri Imre** városi elnök a legutóbbi megyei közgyűlésen 58 szavazattal Horváth Jenő 23 szavazata ellenében megyei pénztári ellenőrre választatott meg. Csongrád megye Vecseri Imreren pontos, szorgalmas és megbízható pénztári tisztviselőt nyert.

— **Figyelemre méltó** lapunk mai számában közölt azon hirdetés, mely szerint városunk polgármestere tudtára adja városunk közönségének, hogy Trencsen megyében balsors folytán szülők nélkül maradt 163 árva gyermek mások segílyére van utalva s azok egyes magyar családokhoz kiadatni szándékolatnak. Ezt a hírt gyermektelen családok figyelmébe ajánljuk.

— **Segélyegyletünk egy részvényének értéke** a f. év jun. 30-án a bemutatott s felülvizsgált mérleg szerint volt 322 frt. s néhány krajcár. Mivel a másik fél-évből egy részvény után még 13 frtot kell befizetni és a fentebbi 322 frt is vagy 12 frtot kamatoz, biztosra vehető, hogy egy részvény értéke az év végén legalább 347 frt értékű lesz; ki lehet tehát számítani, kinek mennyi jut még, ha a sumát eléré még ki nem vette.

— **Új szabályrendeletek.** Szentos város tanácsa az új ipartörvény értelmében a fogadó, vendéglő, kocsma, sörház, pálinkamérés, kávéházi és kávémerési iparokra vonatkozólag szabályrendeletet készített, melyek f. évi november 23-ig a városi központi irodában (a megyeházánál) köz szemlére vannak kitéve a végből, hogy az érdekeltektől addig észrevételeiket megtehessek. E körülményt az illetőknek e helyen is tudomásukra hozzuk.

— **Barak-kórház.** A nagy-völgyaljon, a nagy gözmalom mögött föl van már építve a barak-kórház az esetre, ha a kolera járvány esetleg városunkban is föllépne, hogy az idegen segílyre szorultak a város részéről kellő ápolásban részesülhessenek. Bár csak ne lenne rá senkinek szüksége.

— **Házfelújítás.** Folyó hó 22-ére viradóra Köles Pálné III. t. 244. sz. alatti házat ösmereitlen tettesek hátulról kiásták, de miután a szobában fabutorokon kívül más nem volt, a tolvajok munkája eredménytelen lett.

— **Kincsem-sorsjegyek,** drbja. 1 frtjával, 11 drb. egyszeri megvételénél 10 frtért lapunk kiadóhivatalában még mindig kaphatók.

— **Kolera.** A legújabb adatok szerint a fővárosban tegnapielőtt 30 újabb megbetegülés történt s 18 haláleset fordult elő. Szegeden ugyanakkor 15 megbetegülés és 6 haláleset volt.

— **Öngyilkosság hegedűszó mellett.** Derecskén (Biharmegye) izgalmas jelenet játszódott le a mult hét elején. Olajos János végrehajtó 60 éves korában másodsor házasodott meg. Első nejétől egy leánya van, ki foglalkozására nézve szülész nővér Derecskén. A fiatal menyecske nem jó szemmel nézett apja megújított családelétere; sőt olyan ellenséges indulat támadt szívében, hogy az első feleséggel együtt szerzett vagyon miatt pert indított édes apja ellen. A mult hét elején az apa Derecskére ment. Éjfélig a fogadóban mulatott s huzatta magának a cigányt. Mikor már jól beborozott, vig kedvvel egy csomó cigány kíséretében leánya abaka alá ment. Lelke háborgását az élet megvetése, a halálra elhatározást — szilaj nóták, nevető arc és tréfás beszéd alá rejtette. „Fiuk — kiált a barna legényeknek — huzzátok rá Kakócit.” Rázendítették. Olajos János lábval élénken verte hozzá a taktust, míg szájával zajosan tram-trammozott a pezsdítő indulóhoz. Egyszer csak megszűnik a lábak ütemverése, a száj járása. Hirtelen lövés szakítja félbe az indulót ép ott, hol leghevesebb. Olajos János tette a lövést, épen szívének irányozva a forgó pisztolyt. A golyó úgy talált, a hogy a szegény ember kívánta. A cigányok még egyszer végig huzzták a nyiretlyt a hegedű hurján s már akkor Olajos János nem hallotta a hegedű bucsuszavát.

— **Farkas Sándor** jó hírnevű fővárosi zenekara f. hó 21-én este a nagy vendéglőben a legelőnyösebben mutatta be magát s ma este a casinó helyiségében fogja magát produkálni. E zenekar arról nevezetes, hogy nemcsak Európa több fővárosában, hanem Amerikában is köztetszést aratott, s mint halljuk, hajlandó városunkban letelepedni, ha fenntartása némileg biztosítva lenne.

— **Kiállítás Makón.** A csanád megyei gazdasági egylet és makói ipartestület igen sikerült megyei ipar- és gazdasági kiállítást rendeztek a mult héten. A tárlat három főcsoportra volt osztva: kézmű és gyári ipar, — házi ipar, — gazdasági eszközök és termények. Részt vett a kiállításban 276 kiállító 1682 tárggyal. A kiállítás védnöke Lonovics József főispán volt, ki tartalmas szép beszéddel nyitá meg a kiállítást, melynek hét nap alatt 4810 látogatója volt.

— **Az orosházi ev. egyház** f. hó 31-én fogja megünnepelni 100 éves fennállásának örmüünnepét. Az ország legnépesebb evang. magyar egyháza számos vendéget vár ez alkalomra a hazai ptestáns egyház kitűnőségei közül.

— **Mindszenten** Bánfi János gözmalomtulajdonos malmának eladása céljából egy részvénytársaság megalakításán fáradozik. A mindszentiek lapja pártolja ez eszmét s a részvénytársaságot 32 ezer forint alaptőkével, — mely 640 drb. 50 fites részvény kibocsátásával lenne fedezendő — ajánlja megalakítani.

— **Az őszi vásár** nemcsak H.-M.-Vásárhelyen, de Mindszenten, Kisteleken, Szarvason, Kis-Zomborban és Békéscsabán is elhalasztva lett a kolera-járvány miatt.

Gazdasági és üzleti értesítés

Szentos, 1886. okt. 22.

Kitűnő időjárásunk van őszi búzáink és árpaunk szántás-vetésére; szép táblákat lehet kikelve, szép zöldelve szemlélni, mi egyik főalapja a jövő roménybeli termésnek, hogy az őszi vetések jól megerősövede mellesnek a tél viszontagságainak.

A gabona üzlet igen csendes vételkedv mellett folyt a hét folytán; a buza árak alig tarthatták meg mult heti áraitak.

Buza métermázsája 8 frt.

Árpa (köböllel) 4 frt 80 kr.

Zab (köböllel) 3 frt 60 kr.

Új-kukorica (köböllel) 4 frt 80 kr.; csöves kukorica métermázsája 3 frt — vékája 60—65 kr.

Heremag métermázsája 43 frt.

Szalouna métermázsája 48 frt.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXII. t. c. 39. §-a értelmében értesítetik a közönség, hogy a jövő 1887. év tavaszán megejtendő s a választás alá eső városi képviselők választására jogosított egyének névjegyzéke a városi képviselőtestület határozata folytán a központi irodában, e hó 25-ik napjától fogva 29-ik napjáig bezárólag közszemlére leuud kitéve; hol is azt a hivatalos órák alatt bárki megtekintheti és arra vonatkozó észrevételeit október hó 30-ik napjától számítandó és azt követő öt nap alatt, vagyis november hó 3-ik napjáig, a polgármesteri hivatalhoz címezve — ugyancsak a központi irodában irásosan beadhatja.

Kelt Szentoson, a polgármesteri hivatalnál 1886. évi október 22-én.

Sarkadi N. Mihály
polgármester.

Eladó föld.

SARKADI N. ISTVÁNNÉNAK Kis-Tőkén Elszasz-szer-féle föld mellett 20 hold, Pataki Mátyás alatti 7 hold és Szilágyi mellett 4 hold földje, továbbá nagyhegyi 4 hold szőlője eladó. — Ertekezhetni a tulajdonosnővel.

Városi közgyűlés.

Folyó hó 14 és 15-én több fontos ügyet intézett el a városi képviselőtestületi közgyűlés, melynek lefolyásáról a következőkben értesítjük olvasóinkat.

Az ártézi kut építési költségeiről a felügyelő bizottság terjedelmes jelentést adott be a közgyűléshez, melynek főtartalma az volt, hogy a kut nem 30,000 frtba, mint tervezve volt, hanem 42,368 frtba került, e tete mértékkel azonban abban leli magyarázatát, hogy sajátos talajviszonyainknál fogva nálunk mélyebben kellett fúrni mint Vásárhelyen, míg biztos és kielégítő vízforrásra akadnak. Ezzel az ügygyel kapcsolatban több kérdés merült föl, nevezetesen: hová vezetessék el a víz, ha majd a felépítvény is készen lesz s pénzért adassék-e vagy ingyen. Azon vélemény, mely szerint a víz a szt. háromság szobor melletti környékre vezetessék el, Szedér János ellenvéleménye folytán eljuttatott, a melynyben a vízfordással járó kocsiközlekedés nem egy ízben zavarná a r. kath. vallás híveit újatatoskodásukban, hanem a kispiacra fog a felesleges víz elvezettetni; továbbá a víz ingyen adatik és az ártézi kut költségei a földadó kivételével a többi adónemek után fognak kirovatni.

A kut felszereléséhez és teljes elkészítéséhez szükségeltetik még 3920 frt, mely tételről Kristó N. István felemlítette azt, hogy ő a bizottsági ülésen takarékoság szempontjából oly felépítvény beszerzését ajánlotta, a melyen Vásárhelyen van s a mely 1500 frtból került volna ki, de a bizottság többsége kétannyi árut fogadott el és rendelt meg, mi szinte fölösleges kiadás volt. De miután az elmúlt esőnek nem kell köpönyeg, a közgyűlés kénytelen volt a tulkiadásokhoz szép arcot vágni s azokat egyszerűen tudomásul venni.

Másnap folytatott a közgyűlés, még pedig a költségvetés tárgyalatott. A költségvetés általában minden nagyobb vita nélkül tételenként tárgyalatott. A városi r. kath. tartozásain, melyek pedig megfontolandó tétet képeznek, a közgyűlés csak úgy könnyedén siklott volna át — a mi szerintünk nagy hiba lett volna — de Fekete Márton képviselő azon helyes fölfogástól vezérelve, hogy a város adósságainak convertálása által ezeket takaríthat meg, azt indítványozta, hogy a város tartozásainak mikénti convertálása ügyében a városi tanács véleményes javaslatot dolgozzék ki s annak ítéletében a közgyűléshez terjesszen be, mi a közgyűlés által egyhangulag lett elfogadva.

A költségvetés szeit 50 új éjjeli lámpa felállítására javaslatot, Balogh János, miután az éjjeli világítás gyöngye ellenőrzését és teügyeletét szigorú bírálat tárgyává tette, indítványozta, hogy első sorban egészít tessenék ki azon két foltca kivilágítása, melyek a főközlekedési vonalat képezik, de még nincsenek teljesen el látva lámpákkal, nevezetesen a vásárhelyi utca Sarkadi

N. Antal házától Weillig, és a kórháztól tovább. Ez indítvány el is fogadatot, azonkívül új lámpák fognak felállítani Sztruszabó N. István házától a Dósaifele házig. Ha azonkívül még néhány lámpa maradna, azok helyének kijelölésével a tanács bízott meg.

Érdekes vita fejlődött ki azon javaslat tárgya alá, melyet a jogügyi szakosztály Fábian és Teés községnek Szentéshez leendő csatlakozás kérdésében adott be. A javaslat ugyanis ignorálva Teés és Fábian községi jellegét a községi törvény 149. §-ába s ennek azon tételébe kapaszkodik, hogy Szentés város testületébe van beékelve s csak azért áll fönn mint külön község, hogy Szentés város közigazgatási jótéteményeit élvezze a szentesi közterhek alól meneküljön. Ebből kifolyólag kérségek föl a vármegye, hogy Fábian Sebestyén községi jellegének elvesztésével Szentés városához csatlakozassék. E javaslatot melegen pártolta Sima Ferenc képviselő, ha szülő értelemben nyilatkozott Burián Lajos ügyész és Szedér János. Előne szóltak Balogh János, Fekete Márton és Balázsovíts Norbert képviselők hangsúlyozva azt, hogy Szentés városnak nem áll jogában egy község léte vagy nem léte fölött javaslatot tenni, még kevésbbé határozatot hozni, hanem ha Szentés városra Teés-Fábian szomszéd község részéről valami kár hármalik, adja elő passzát a megyei köztörvényhatóságnál, mert a felelőt, hogy valamely község eddigi állásával felhagyva más községhez csatlakozhassék, vagy a pusztából lett község ismét mint pusztá valamely községhez közigazgatásilag csatlakozassék, ugyancsak a községi törvény 150. §-a értelmében az érdekelt község valamint az illető törvényhatóság meghallgatása mellett a belügyminiszter határoz. S ez értelemben módosított a jogügyi szakosztály javaslata, a midőn a megyei köztörvényhatóság értesítettvén Teés és Fábian hiányos községi szervezetről további intézkedések megtételére fog megkeresni.

Beadott kérvények folytán a gazd. szakosztály javaslatára három új járda építése határozatott el, u. m. a III t. 288 háztól 283. sz. házig, a kisvölgyaljon Dónáth István házától Vecseri Lajos házáig; végre Páhi Sándorné házától D. Tóth Mihály házáig egy kereszt járda.

A körös-tisza-marosi ármentesítő társulat és Szentés város kiküldöttel közt létre jött amaz egyezés, hogy amennyiben az a közegészségi állapot mint a földbirtokosság érdeke a földetkről a Kureába ömlő vizek leocsátását kívánja, Szentés város egy levezető csatorna létesítését minden igény támasztása nélkül engedélyezi, a közgyűlés által helyben hagyatott. — Ép ugy helyben hagyatott a nagyvendéglő kijavítására a szakosztály által javasolt 1530 frt 25 krnyi összeg, továbbá a 12 ik számú vadászterületnek 25 frt. 50 kr. összegért való kiadása — amennyiben senki sem ígért többet. Ezzel a közgyűlés véget ért.

A P R Ó S Á G.

Lószőr. Ölibe vezi a papa kis fiát, ki cirógatni kezdi szakálát, végre e kérdést intézi atyjához:

— Papa! Gyűrt szeretnék kötni, huzz ki egy pár lószőrt a szakáladból.

* * *
Gyöngédség. — Mondja, kisasszony, miért hagyja el mostani lakását?

— Mert mopszli kutyámnak rosszul esik a negyedik emeletre mászni!

* * *
Bölcs elővigyázat. Egy névnapi vacsora alkalmával a család ügyetlenségéből a tálból a földre borította a pecsenyét.

— Vegyetek fel hamar! kiáltott fel a megrémült háziasszony, különben a kutyák megeszik.

— Nem ehetik meg, mert a lábamat rátettem! feltele diadalmasan a vendégek egyike.

* * *
Ez is érv. Házasságkövetítő egy hölgyhöz:

— Van itt két hivatalnok készletben; az egyik kétezer forint jövedelemmel, a másik négy ezer forinttal.

— Természetesen a négyezer forintost választom!
— De a másik talán szerelemből vennié önt el?
— Többet ér a 4000 frt.

* * *
A bizonyíték. Nagyon féltékeny volt Sára asszony. Akárhova ment a férje, mindig azzal gyanúsította, hogy kedvese után jár. Minap nem hívé el neki, hogy a Ráfürdőben volt, hiába esküdött Áron erre, arra.

— Nem hiszed? . . . Csakugyan nem hiszed? . . . Nem hiszed, hogy a gőzfürdőben voltam? . . . Nos hát itt a bizonyíték, amit onnan emeltem el.

Ezzel kiránt a kabátja alól egy — fürdőlepedőt. . .

* * *
A baka iskolában. — Infanterista Kecsége, mi a sikkság?

— Jelentem alásan, káplár uram, nem tudom.
— Számár! Pedig elég sokat futkostál már benne. Hát még sem tudod, mi a sikkság?
— De igen! Egy pár bakacs!

* * *
Sok a k a r. Hentes a zongora-tanítónőhöz:
— Ön az a kisasszony, a ki leányomnak zongoraleckéket ad?
— Szólgálatára, uram.
— Játszon hát valamit próbaképen, s ha lehet, négy kézre.

Felolós szerkesztő és lapfőnöke: Balázsovíts Norbert.

pillanatnyira restellve gyöngeségét, „de olyan a szokás, hogy oly körülmények közt az ember térden állva beszél. Maud hugom is meghallhatja, hogy ma estére lehetővé teszem Percival Henry lordnak hozzám közeledni, mire hosszú idő óta Párisban hasztalan vágyott. És talán jogosan kérhetlek benneteket, apám és anyám, hogy szándékomat tilalmatokkal meg ne hiúsítsátok.“

Percival Henry lord, Anguszta lady távoli rokona, ki ezen hölgy régi elődjének családi vagyonát bírta, Párisban az angol követségnél mint attaché volt alkalmazva. Ransom Dániel hotelben mindennapi vendég volt, de sem ez, sem neje nem jött rá, hogy Henry lord Honoria kisasszonyt szereti, arra még kevésbbé, hogy ez a hideg, hozzáférhetlen szépség hajlamát viszonozza. A szülők egymásra néztek és egyetértő pillantást váltottak.

„Légy boldog, kedves Honoria!“ mondá Ransom újait fénylő homlokára téve.

Meggyőződve lévén arról, hogy gyámleánya sértésnek vennie, ha egy szóval is óvatos magviseletre figyelmeztetné, megtottan szorítá meg kezét.

Honoria szeme fénylett; mázsányi teher látszott loesni szívéből. Megölelte nemcsak Ransom Dánielt és Anguszta ladyt, hanem — és jelenleg bizonyosan ellenséges vagy irigy érzelem nélkül — Maud hugát is s szeme könyvekben uszott.

„Oh, mily boldog vagyok!“ sóhajtozék keble mélyéből. Nem mondta meg az igazi okot, amiért szívbeli hajlamát illetőleg nyílt vallomást tett. Percival Henry lord kétségkívül figyelmes volt iránta, de ez a figyelem nem olyan volt, hogy Ransom Dániel vagy Anguszta abból azt következtethette volna: hogy Percival lordnak valami szándéka lenne Honoria kezére. A büszke leány ezen figyelemben azon egyszerű oknál fogva látott szerelmet, mert ő maga volt szerelmes Henry lordba. Ez a körülmény majdnem ritkaságnak tűnhetett volna fel; mert Henry lord, habár tagadhatlanul csendes, elegans modoru szép ember volt, épen nem volt szellemes, sőt néha oly közönyös hangulatban volt, hogy abból épen nem látszott, mintha e hangulatban valami nagyszerű gondolatoknak helyt engedett volna. Minden különös fáradság nélkül képes volt egész este nem szólni, és legfeljebb fölötté furcsa választ adott. De a szellem mindent tud megbocsátani. Honorianál, ki mind ezek dacára a nemes előkelő férfit sohasem találta unalmasnak, a szerelem volt a fő, amely lelkében honolt s

fölülmulta Honoriát. A ki a két örökös nőt sikeresen akarta volna összehasonlítani, Honoriát paeoniának, Maudot lilionak nevezte volna el.

„Honoriam,“ mondá Maud habozó hanggal, „atyám azt kívánja, hogy szobájába menjünk, mihelyt az öltözéssel készen leszesz.“

Honoria hátra fordult. Nyilsebes repülő tekintettel mérte testvérét s virágzó arcának szép színe azonnal eltűnt.

„Köszönöm,“ mondá Honoria könnyedén meghajtvá magát. „Arra látszol célozni, jó Maud,“ folytató kis szünet után, miközben tekintetét Maud szemére erősen szegzé, „hogy a papa köztünk Páris szerepét vigye.“

Maud nyakig elpirult s villámló, majdnem kedvtelen tekintetet vetett Honoriora.

„Ugy látszik, hogy jelenlétedben nem szabad emliteni Párist és Idát,“ viszonzá Honoria, ki némileg csodálkozott Maud megrovó tekintetének erőlyességén; mert e leányról igenis végtelen szelidséget és félnökséget, de egy csepp határozottságot és erélyt sem tételezett volna fel.

„Kedves Honoria, azt hiszem, hogy jogosan megkívánhatom, hogy ne üzz gonyt apánkból, legalább ne az én jelenlétemben. Én nem türhetem“

Anguszta lady csendesen behuzta az ajtót, de azért az ajtónál maradt. A két testvér közt támadt vélemény különbség lehetővé tette, hogy pillantást vessen bensejökbe, mely máskor a szülők jelenlétében folytatott társalgásnál nem igen tárt fel.

„Igazán!“ viszonzá vigan Honoria. „De kérlek, kedves Maud, miben rejlik az a borzasztóság, mely a vért arcodba hajtja? Biztosítlak, hogy arcod pirja kissé sötét és sehogy sem egyez szöke hajaddal. Ma este roppant feladatot kell teljesítened, ha azon eredeti eszméd támad, hogy a szólásokat bírálni akarod. Különben, ha megengeded, én épen nem tehetek róla, hogy apánk minden esetre kissé idősebb, mint a hogy az ókori Párist ábrázolni szokták. Sajnálom, hogy nem lehet reményem öt Párisal összehasonlítani; mert miután Ida a pástort „az örök ifjuság arany fényében“ a Styxba expediálta, egy kissé kopasz és szürke haju Páris éppen nem állhat meg.“

Maud szeme tele lett könnyel, míg benső izgatottságtól reszketve mondá:

„Oh, Honoria testvérem,“ suttogá Maud, „vétkezel, midőn atyánk szürke firtjeit gúnyolódásod tárgyává teszed.“

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kitérített sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:

csúszos szaggyatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bőrbetegségek, zúgások stb. ellen; de különösen a

bedörzsölés-kenő-gyűrő-gyógymódnál, (massage)

igen jó hatásnak bizonyult. Fogtiszító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fognak fényt elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyar a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajdegek erősítésére, a fejkörpa-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázy Kálmán,

Budapest, IV. kerület, Múzeum-körút 32. sz.

Védjegy 319. és 392. szám.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva — minden üveghöz ingyen mellékeltek.

KAPHATÓ:

Szentesen: Dobray S., ifj. Soós A., Abaffy L., Szépe K., Saághy J., Szénássy F., Gunszt L., Podhradszky F., Várady L., Zuckermann K., Szabó M.

Szegevény: Tóth József.

Csongrádon: Thomka Gy., Csejthei L., Bojnitzer J., Bagossy J., Schweiger J. Cinner Sámuel özvegye.

Óroszházán: Vandlik J., Rosenthal M., Városvy L., Bruckner L., Pozsevit K., Grabner P., Supkégel B.

Fegyőháza: Molnár A., Feuer L., Feuer A., Kun M., Dr. Hoffler A., Tóth K., Nagy Gy. Feuer M.

Honvéd ellenőrzési szemle

1886. november 7. és 8-án.

Értesítették a m. kir. honvédség szabadságot és tartalékos állományába tartozó legénység, hogy az ellenőrzési szemle f. évi november hó 7. és 8-ik án a városi sőtárlhelyiségben fog megtartatni, melyre köteles megjelenni az 1875 6-7-8. 1880. és 82. sorozási évbéli szabadságot és a közös hadseregből áttett legénység azon része, mely ez évben zászlóaljához bevonulva sem gyakorlat, sem szolgálattételre nem volt, úgy a szentesi mint a vidéki illetőségű, de itt tartózkodó honvédek és pedig: nov. 7-én: az 75-6-7-8. 1180. és 82., november 8-án: a hason évbéli sorozású vidéki, de itt tartózkodó honvédek, mindenik napon reggeli 8 órakor a sőtárl helyiségben honvéd igazolványokkal, pipa, bot, fegyver stb. nélkül való pontos megjelenésre felhivatják és figyelmeztetnek, hogy külön idéző jegyet nem kapnak, idézőtál szolgál egyedül ezen hirdetémy.

A megjelenést elmulasztók utószemlére B-Gyulára november 20-ára idézetni és a szabályok értelmében szigoruan büntettetni fognak.

Szentes, 1886. szeptember 20-án.

Ónodi Lajos,

főjegyző, Szentes város katonaiügyvezetője.

650./v. 1886. szám.

Arverési hirdetemny.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróóság 3145/1886. számú végzése által Eszes Mátyás, Molnár Farkas József, ifj. Zsoldos Ferenc, Sarkadi Alajos és Molec Károly javára Kretter Ignác és neje ellen 2470 frt tőke, ezeknek a végzésekben jelölt napoktól számítandó 6% kamatai és eddig megállapított perköltségekvetelés erejéig elrendelt kielig. végrehajtás alkalmával bíróság le- és feltöltöglalt, és 1000 frtra becsült egy lokomobil és összes felszerelvényeiből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2351/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szentesen, a Kretter féle házmal leendő eszközözlésére 1886 ik évi október hó 23-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1886. évi okt. hó 18-án.

Végh Sándor, kir. bir. végrehajtó.

Arverési hirdetemny ki vonat.

A szegedi kir. törvénz mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Csongrád megye betegápolási alap“ végrehajtónak Pesti Imre és Dobay Veron végrehajtást szenvedők elleni 36 frt 30 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék területén levő, a dorosmai határban fekvő, a dorosmai 3656 sz. tjkvben 449/100-212 hrzi számú szőlőre (a rajta levő épülettel) az árverést 384 frtban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi december hó 10 napján délelőtt 9 órakor a helyszínen (Dorosmán) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpenzuek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szegeden, 1886. évi szeptember hó 14. napján.

A szegedi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Muskó, elnök.

Kókai, jegyző.

A LEGJOBB
CIGARETTA-PAPIROS
A VALÓDI
LE HOUBLON
Francia gyártmány
CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN.
Utánzástól óvakodjunk!
Ezt a papírost legjobban ajánlják:
Dr. J. J. Pohl, Dr. R. Ludwig, Dr. N. Lippmann
vegytantanárok a bécsi egyetemen, meg pedig
külön minősége, kiváló tisztasága miatt és
mivel az egészségre nézve ártalmatlan anyago-
kat nem tartalmaz.

500 CIGARETTES
Cawley & Henry
17, rue Béranger, à PARIS

„Azt hiszed, hugom?“ kérdezé Honoria, ki semmit sem ellenezett annyira, mint ha valaki meghatottságot mutatott. „A papa nagy jogtudós s nagyon jól tudja, mint bárki más, mit kell tartani a te általad vélt „bünről.“ Még sem mondta, hogy vétkezem, midőn egy izben ritkuló hajáról tréfás megjegyzést tettem. Sőt ő is nevetett. Különbön éppen jön . . .“

Ransom neje kíséretében egészen ünnepi öltözetben lépett Honoria bondoirjába. A báró tekintete Maudra esett, ki könyeit elrejteti és mósolyogni iparkodott.

„Kedves Maudom, úgy látom, hogy sirtál?“ kérdezé Ransom aggódva, leánya keze után nyulva.

„Igazad van,“ viszonzá Honoria, „még pedig egyes egyedül azért, mert azon sajtáságos hiúsággal bírsz, kedves papám, hogy nem használsz semmilyen hajnövesztő szert, hogy igazán szürkülő hajadat szép „hollófekete“ vagy „sütétbarna“ színre változtasd. A papa alig ötven éves s már is oly szürke — mint Minerva baglya — Themist mondanám, ha az igazság istennője nem volna nappal is félig vak és csak éjjel látna valamit, mint a bagoly.“

„Az egyik nevet, a másik sír szürke hajam miatt,“ mondá Ransom, kire Honoria ügyessége és néha csipős élcelése ritkán gyakorolt egyéb hatást, mint titkos örömet ezen büszke Minerva fényes nyelvbéli fegyverfogatása miatt. Félig tréfásan simította végig hatalmas koponyáját. „Kénytelen vagyok a semlegesség elvének hódolni, mert egy és ugyanazon időben nem akarok Honoriával nevetni és Mauddal sírni. Legjobb, ha hajamat társalgástokból kihagyjátok . . .“

„Ugy van, papa“, mondá Honoria, „mert Maud hugocskám, úgy látszik, hajadat valóságos tiszteletben részesíteni akarja.“

„Honoria néném“, viszonzá határozott hangon Maud, „soha sem leszek képes abból tréfát üzni, a mi előttem szent. Jól tudom, hogy sok ezer embernek apám tiszteletre méltó fejét látni kellene csak, hogy amaz éjszakázást, gondokat, fáradozást áldják, melyek folytán apánk haja oly hamar lett szürke. Ransom Dániel ur nem volna többé az, ha tiszteletét, szürke haját egy hazugság kedvéért áldozná föl s azt festené . . .“

Maud határozott hangon kezdett szólni, de szívet, legmélyebb érzelmeit nem volt még képes annyira féken tartani, hogy azokat azonnal föl ne tüntesse; védelmét alig volt képes bevégezni.

Ransom Dániel nem árulta el gondolatait, de Augusztia lady, ki szellemes, szülő arcának minden vonását ismerte, világosan látta, mennyire hatottak rá Maud szavai.

„Ugyebár“, mondá Honoria gazdag rózsacsokrokkal diszített ruháját kezével kissé megrávnán, hogy szép ráncot vessen, „itt az ideje, hogy a terembe menjünk. Hanem meg kell vallanom, hogy Maud az érzélgésben tagadhatatlan erővel bír.“

„Te, kedves Honoria, hallgatódnak eszére célszas,“ jegyzé meg szelíden és komolyan Ransom Dániel, „és mesterileg találod el célodat, kedves Maudunk pedig tulajdonképen sehova sem céloz, de biztosan találja a szívet.“

Honoria halavány lett s gyöngyfogaival összeszorítá rózsza ajakát.

„Ejnye, kedves apa!“ mondá, miközben nevetése köhécselesbe ment át. „Rozs sejtelmet állítasz föl számomra a mai estélyre. Lehet-e szerencsétlenebb hölgy annál, ki csakis a hallgató esztét találja el? Az egyedüli vizsgáló körülmény rám nézve minden esetre az, hogy nem jutott még eszembe máshová célozni, mint az észre. Hogy Maud azt is eltalálja, a mire nem is céloz, az egy-két esetenél csupa szerencse, de ha mindig úgy van, amint papa véli, akkor valami sajtáságos öntudatlan tehetségnek kell benne rejlenie. E tekintetben elismerem, hogy Maud hugom fölöttem áll, mert én soha sem teszek olyasmit, a mit nem tudok.“

Honoria sebesen mondta ki e szavakat s az a modor, melylyel szavait hangsúlyozta, ezeket fénylő, metsző törre változtatta át.

„Nem hittem“, mondá Ransom Dániel, ki Honoriát némi bámulattal szemlélte, „hogy te, Honoria a szív iránt annyira érdeklődöl, miszerint szerencsétlennel tartsd azt a hölgyet, a ki csakis az észet lebilincselni képes.“

„Megvallom, kedves apám,“ viszonzá izgatottan Honoria, „hogy ma estére kíséreltet teszek, mennyire vagyok képes fölülmulni Maudot tehetség dolgában.“

„Szabad-e tudnom, kit választottál e kíséreltetre?“ kérdezé Ransom.

„Szabad, atyám“, viszonzá Honoria, miközben oly mozdu-
latot tett, mintha letépedelne, miben Ransom gyorsan megakadályozta.

„So' sem törődöm én báli ruhámmal“, mondá Honoria, egy-